

ویژگی‌های روانسنجی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی

امید شکری^۱، فریبهرز گرواند^۲، زهرا نقش^۳، رضا علی طرخان^۳، مریم پایزی^۴

The Psychometric Properties of the Brief Fear of Negative Evaluation Scale

Omid Shokri^{*}, Fariborz Geravand^a, Zahra Naghsh^b, Reza Ali Tarkhan^b, Maryam Paezzi^a

Abstract

Objectives: This study examined the psychometric properties of the Brief Fear of Negative Evaluation Scale (FNES-B) in a nonclinical, student sample. **Method:** 325 students (143 male and 182 female) who were selected using randomized multi-stage sampling method responded to FNES-B Scale and Academic Expectations Stress Inventory (AESI). In this research, the confirmatory factor analysis was used to determine the validity of FNES-B, and Cronbach's alpha was used to determine its internal consistency. **Results:** Confirmatory factor analysis revealed that while the unidimensional model of Brief Fear of Negative Evaluation Scale had an acceptable fit to the data, the two-factor model of Brief Fear of Negative Evaluation Scale (including positive and reverse scored items) demonstrated a superior fit to the data. The data also supported the reliability of FNES-B scores. In other words internal consistency was good for the positive scored factor ($\alpha=0.87$) and for the full FNES-B scale ($\alpha=0.84$) and acceptable for the reverse scored factor ($\alpha=0.47$). FNES-B scores were significantly correlated with the AESI ($p<0.001$). Female students scored higher in FNES-B scores in comparison with male students. **Conclusion:** FNES-B is a valid and reliable measurement instrument for measuring fear of negative evaluation in students.

Keywords: social anxiety; Brief Fear of Negative Evaluation Scale; Confirmatory factor analysis; psychometry; reliability; validity

[Received: 16 July 2007; Accepted: 16 October 2007]

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی ویژگی‌های روانسنجی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی (FNES-B) در یک نمونه غیربالینی از دانش آموzan انجام شده است. **روش:** ۳۲۵ دانش آموزن ۱۴۳ پسر و ۱۸۲ دختر، که به روش چند مرحله‌ای- تصادفی، انتخاب شده بودند، به فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی و پرسشنامه تنبیه‌گی ناشی از انتظارات تحصیلی پاسخ دادند. در این پژوهش، برای تعیین روابط عاملی FNES-B، تحلیل عامل تأییدی و برای بررسی همسانی درونی آن ضرایب آلفای کرونباخ به کار برده شد. **یافته‌ها:** تابع تحلیل عاملی تأییدی نشان دادند، در حالی که الگوی تک عاملی FNES-B باز اش قابل قبولی با داده‌ها دارد، الگوی دو عاملی آن (شامل پرسش‌های نمره گذاری مثبت و معکوس) برآنش بهتری با داده‌ها به دست داد. داده‌ها هم چنین پایایی نمرات FNES-B را تأیید نمودند. به بیان دیگر، همسانی درونی برای عامل نمره گذاری شده مثبت ($\alpha=0.87$) و برای مقیاس کامل FNES-B ($\alpha=0.84$) خوب و برای عامل نمره گذاری شده منفی ($\alpha=0.47$) قابل قبول بود. نمرات پرسشنامه تنبیه‌گی ناشی از انتظارات تحصیلی همبستگی معنی دار نشان داد ($p<0.001$). دانش آموزان دختر در مقایسه با دانش آموزان پسر در نمرات FNES-B بالاتری داشته‌اند. **نتیجه گیری:** برای اندازه گیری ترس از ارزیابی منفی در دانش آموزان است.

کلیدواژه: اضطراب اجتماعی؛ مقیاس ترس از ارزیابی منفی؛ تحلیل عاملی تأییدی؛ روانسنجی؛ پایایی؛ روابط

[دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۴/۲۵؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۷/۲۵]

^۱ دانشجوی دوره دکترای روانشناسی تربیتی دانشگاه تربیت معلم تهران، خیابان انقلاب، خیابان خاقانی، دانشگاه تربیت معلم تهران، ساختمان شماره ۱۴۹، طبقه هشتم، گروه روانشناسی. دورنگار: ۰۰-۸۸۸۲۵۵۸۰ (نویسنده مسئول). E-mail: oshokri@yahoo.com.^۲ کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی.^۳ کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی.

* Corresponding author: Postgraduate student in Educational Psychology, Tehran Tarbiat-moallem University, Building No. 149, Khaghani St., Enghelab Ave., Tehran, Iran, IR, Fax: +9821-88825580. E-mail: oshokri@yahoo.com;^a MA. in Educational Psychology; ^b MA. in Educational Research.

مقدمه

منفی پس از در ک اهمیت بررسی آن، دسترسی به ابزاری مؤثر در زمینه اندازه گیری این سازه است.

یکی از پر کاربردترین ابزارهای خود- گزارشی، مقیاس ترس از ارزیابی منفی^{۲۸} (FNES-B) است (لری^{۲۹}، ۱۹۸۳). این ابزار نشان می دهد که تا چه اندازه افراد در رویارویی با ارزیابی منفی دیگران احساس نگرانی می کنند. افرادی که در این مقیاس نمره بالایی به دست می آورند، همواره به شیوه ای رفتار می کنند که از روبه رو شدن با ارزیابی منفی دیگران برکنار بمانند. برای نمونه، افراد با نمره بالا در این مقیاس در مقایسه با افراد دارای نمره پایین، اگر بر این باور باشند که تلاش آنها در انجام تکالیف خسته کننده و تکراری با تأیید دیگران همراه می شود، در انجام آن تکالیف کوشش بیشتری خواهند کرد (واتسون^{۳۰} و فرنند^{۳۱}، ۱۹۶۹). افراد با نمره بالا در FNES-B در حالی که نسبت به تجربه ارزیابی های منفی احساس نگرانی شدید می کنند (اسمیت^{۳۲} و ساراسون^{۳۳}، ۱۹۷۵)، همواره می کوشند که از اطلاعات تهدید کننده ناشی از مقایسه اجتماعی پرهیزنند (فرند و گیلبرت^{۳۴}، ۱۹۷۳). افراد با نمره بالا در FNES-B یک رابطه مثبت نامتقارن (رابطه ای که فرد در آن گرایش دارد بیشتر دوست داشته شود تا دوست بدارد) را بر یک رابطه متعادل ترجیح می دهند (اسمیت و کمپیل^{۳۵}، ۱۹۷۳). هم چنین، این افراد نسبت به گزینش عبارت های مثبت در روابط خود با دیگران - به ویژه در گفتگوهای چهره به چهره - حساسیت زیادی نشان می دهند (لری، ۱۹۸۳).

FNES-B (واتسون و فرنند، ۱۹۶۹) ابعاد گوناگون اضطراب اجتماعی (مانند آشتگی، پرهیز و انتظارها) را

1- Flores	2- Diaz
3- Ingles	4- Hidalgo
5- Mendez	6- Mayseless
7- Wiseman	8- Hai
9- Bracken	10- Hansen
11- Nangle	12- Meyer
13- La Greca	14- Lopez
15- Van Amerigen	16- Mancini
17- Farvolden	18- Davidson
19- Hughes	20- George
21- Wittchen	22- Beloch
23- Stein	24- Gorman
25- Zaider	26- Heimberg
27- Schlenker	
28- Fear of Negative Evaluation Scale-Brief Form	
29- Leary	30- Watson
31- Friend	32- Smith
33- Sarason	34- Gilbert
35- Campbell	

نوجوانی به عنوان یکی از دوره های مهم رشد با تغییرات چشم گیر در روابط میان فردی مشخص می شود. گستره روابط نوجوان از محدوده خانواده فراتر رفته و نوجوان با دامنه گستردگی از موقعیت های اجتماعی جدید (مانند مهمنانی و مراکز عمومی) روبرو می شود. نوجوانان در رویارویی با چنین موقعیت هایی با افراد ناآشنا و آشنا ارتباط می یابند (فلورس^۱ و دایاز^۲، ۱۹۹۵) و استقلال طلبی آنها معمولاً با تشدید روابط دوستانه با هم سالان (انگلز^۳، هیدالگو^۴ و منذر^۵، ۲۰۰۵؛ میسلس^۶، وایزمن^۷ و های^۸، ۱۹۹۸) و با شروع روابط رومانتیک همراه می گردد (براکن^۹، ۱۹۹۳؛ هانسن^{۱۰}، نانگل^{۱۱} و میر^{۱۲}، ۱۹۹۸). روابط با هم سالان نقش مهمی در رشد مهارت های اجتماعی و احساسات شخصی زیربنایی برای سازگاری در طول زندگی دارد (هانسن و همکاران، ۱۹۹۸؛ لاغر کا^{۱۳} و لوپز^{۱۴}، ۱۹۹۸). از این رو، عوامل بازدارنده یا مداخله کننده در بروز رفتار اجتماعی نوجوانان یکی از بستر های مهم پژوهش های بالینی و رشدی به شمار می رود. اگرچه برخی از بررسی ها بر نقش با اهمیت اضطراب اجتماعی در تجربه آسیب های تحصیلی (ون آمریگن^{۱۵}، مانسینی^{۱۶} و فارولدن^{۱۷}، ۲۰۰۲)، اجتماعی و حرفة ای (داویدسون^{۱۸}، هاگس^{۱۹} و جورج^{۲۰}، ۱۹۹۳؛ ویتچن^{۲۱} و بلوج^{۲۲}، ۱۹۹۶) تأکید کرده اند، اما بررسی های استین^{۲۳} و گرمن^{۲۴} (۲۰۰۱) نشان داده اند که اضطراب اجتماعی درمان شدنی است. با وجود این که، زیدر^{۲۵} و هیمبرگ^{۲۶} (۲۰۰۲) بر نقش مؤثر درمان شناختی - رفتاری در درمان اضطراب اجتماعی تأکید می کنند، اما ترکیب CBT و درمان های دارویی توجه بیشتری را به خود جلب کرده اند. بی گمان، دستیابی به چنین پیشرفت هایی در قلمرو درمان هراس اجتماعی نیازمند کاربرد ابزارهایی دارای روایی و پایایی در موقعیت های آزمایشی و بالینی است. در بافت روابط میان فردی نگرانی افراد از ارزیابی نامناسب دیگران از آنها - به عنوان یک عامل بازدارنده درون فردی - و بازتاب آن در گستره ای از پدیده های اجتماعی - روان شناختی مانند همنگی، رفتار حمایت کننده اجتماعی، ابراز خود، اسنادهای خود یاری دهنده، اضطراب اجتماعی، خود ناتوان سازی، تغییر نگرش و اطاعت اجتماعی در خور توجه است (اسچلنکر^{۲۷}، ۱۹۸۰). از این رو، شاید بتوان گفت که لازمه بررسی نظام دار و هدفمند مقوله ترس از ارزیابی

به دلیل برخورداری از مزیت ایجاز، کاربرد گسترده‌ای در بررسی اضطراب اجتماعی داشته است (رودباغ^{۱۹} و همکاران، ۲۰۰۴). لری (۱۹۸۳) ویژگی‌های روانسنجی FNES-B را در FNES-B (M=۳۵/۷۰ و ۵=۸/۱۰) بررسی کرد (۰=۵/۷۰ و ۰=۸/۱۰). همسانی درونی با ۰=۰/۹۶ و پایابی بازآزمایی پس از چهار هفته با ۰=۰/۷۵ به دست آمد. کولینز^{۲۰}، وسترا^{۲۱}، دوزویس^{۲۲} و استوارت^{۲۳} (۲۰۰۵) به کمک فرم تجدیدنظر شده FNES-B در یک نمونه کانادایی از نظر بالینی مضطرب، رابطه متوسطی را بین مقیاس تجدیدنظر شده و خرد مقیاس فوبیای اجتماعی پرسشنامه ترس به دست آوردند (۰=۰/۵۶). FNES-B می‌تواند شرکت کنندگان از نظر اجتماعی مضطرب را از شرکت کنندگان غیر مضطرب جدا کند. پایابی در نمونه بالینی بسیار خوب (۰=۰/۹۷) و همبستگی بازآزمایی ۰/۹۴ به دست آمد (همان‌جا). بررسی‌هایی که با هدف بررسی ساختار عاملی FNES-B انجام شده، یافته‌های گوناگونی را نشان داده‌اند. برای نمونه، رودباغ و همکاران (۲۰۰۴) نشان دادند که ساختار دو عاملی FNES-B دارای پرسش‌های نمره گذاری شده مثبت (هشت پرسش) و پرسش‌های نمره گذاری شده معکوس (چهار پرسش)، برازش قابل قبولی با داده‌ها دارند. داک^{۲۴}، کریشنان^{۲۵}، فیت^{۲۶} و استورچ^{۲۷} (۲۰۰۶) نشان دادند که ساختار دو عاملی FNES-B در مقایسه با ساختار تک عاملی در یک نمونه غیر دانشجو و غیر بالینی برازش بهتری با داده‌ها دارد. ویکز^{۲۸} و همکاران (۲۰۰۵) نیز در یک نمونه از نظر بالینی مضطرب به یک ساختار دو عاملی دست یافتند.

اگر چه در بررسی‌های گوناگون، ویژگی‌های روانسنجی FNES-B قابل قبول بوده است، پایابی و روایی FNES-B در میان گروه‌های با ویژگی‌های مختلف و دستیابی به داده‌های هنجاری در آن برای تفسیر نمرات به دست آمده در گروه‌های

اندازه‌گیری می‌کند. به بیان دیگر، واتسون و فرنند (همان‌جا) این مقیاس را به طور همزمان با مقیاس آشتفتگی و اجتناب اجتماعی برای ارزیابی تجربه آشتفتگی و ناراحتی افراد در تعاملات اجتماعی ساختند. مقیاس آشتفتگی و اجتناب اجتماعی، تجربه آشتفتگی و اجتناب ناشی از حضور در موقعیت‌های اجتماعی و مقیاس ترس از ارزیابی منفی و نگرانی ناشی از ارزیابی منفی، را اندازه‌گیری می‌کنند. واتسون و فرنند (۱۹۶۹) در تعریف ترس از ارزیابی منفی بر نگرانی درباره ارزیابی‌های دیگران، آشتفتگی مفرط نسبت به ارزیابی‌های منفی، پرهیز از موقعیت‌های ارزیابی و انتظار تجربه ارزیابی‌های منفی از سوی دیگران، تأکید کردند. بنابراین، سازه ترس از ارزیابی منفی، اضطراب اجتماعی- ارزیابی فراگیر را توصیف کرده و تفاوت‌های فردی در این سازه را ارزیابی می‌کند.

FNES-B یکی از معیارهای رایج اندازه‌گیری اضطراب اجتماعی است (مک‌نیل^۱، ریس^۲ و تارک^۳، ۱۹۹۵). در این مقیاس پرسش‌ها به صورت «درست- نادرست» پاسخ داده می‌شوند. ویژگی‌های روانسنجی FNES-B در مطالعات گوناگون بر روی دانشجویان کارشناسی تأیید گردیده است (اسمیت و ساراسون، ۱۹۷۵؛ فرنند و گیلبرت، ۱۹۷۶؛ کارکوران^۴ و فیچر^۵، ۲۰۰۰؛ دارم^۶ و گلاز^۷، ۲۰۰۱؛ وینتون^۸، کلارک^۹ و ادلمان^{۱۰}، ۱۹۹۵). در برخی مطالعات نیز ویژگی‌های تجربی مقیاس ترس از ارزیابی منفی را بر روی نمونه‌های بالینی بررسی نموده‌اند (کاکس^{۱۱}، اسوینسون^{۱۲} و دیرن‌فلد^{۱۳}، ۱۹۹۸؛ ترنر^{۱۴}، مک‌کانا^{۱۵} و بیدل^{۱۶}، ۱۹۸۷؛ راپی^{۱۷} و لیم^{۱۸}، ۱۹۹۲).

FNES-B (لری، ۱۹۸۳) دارای ۱۲ ماده و برای توصیف باورهای ترس آور و نگران‌کننده طراحی شده است. پاسخ دهنده، وضعیت خود را در هر پرسش بر روی یک طیف پنج گزینه‌ای (۱= هرگز صدق نمی‌کند تا ۵= تقریباً همیشه صدق می‌کند) نشان می‌دهد. در این مقیاس پرسش‌های نمره گذاری شده مثبت (هشت پرسش) و پرسش‌های نمره گذاری شده معکوس (چهار پرسش باقی‌مانده) وجود ترس و نگرانی را توصیف می‌کنند. این مقیاس برای اندازه‌گیری ترس از ارزیابی منفی از سوی دیگران، به مثابه ملاک در تشخیص فوبیای اجتماعی و اختلال‌های دیگر و هم‌چنین در بررسی رفتار اجتماعی به کار برده می‌شود. FNES-B در مقایسه با فرم طولانی تر آن (مقیاس ۳۰ پرسشی)

1- McNeil	2- Ries
3- Turk	4- Corcoran
5- Fischer	6- Durm
7- Glaze	8- Winton
9- Clark	10- Edelmann
11- Cox	12- Swinson
13- Direnfeld	14- Turner
15- McCanna	16- Beidel
17- Rapee	18- Lim
19- Rodebaugh	20- Collins
21- Westra	22- Dozois
23- Stewart	24- Duke
25- Krishnan	26- Faith
27- Storch	28- Weeks

پسربانه دارای پایه‌های تحصیلی اول، دوم و سوم دبیرستان و رشته‌های تحصیلی تجربی و ریاضی؛ مرحله سوم، انتخاب تصادفی دانش آموزان از پایه‌های یادشده)، انتخاب شدند.

برای گردآوری داده‌ها ابزارهای زیر به کار برده شد:

الف) مقیاس ترس از ارزیابی منفی- فرم کوتاه (FNES-B):

نسخه کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی (FNES-B) (لری، ۱۹۸۳) دارای ۱۲ پرسش است که میزان اضطراب تجربه شده افراد یا ارزیابی منفی آنان را اندازه گیری می کند. در این مقیاس هر پرسش بر روی یک طیف پنج درجه ای (۱= هرگز صدق نمی کند تا =۵= تقریباً همیشه صدق می کند) پاسخ داده می شود. نمرات بالاتر نشان دهنده سطوح بالاتر تجربه اضطراب و ترس هستند.

ب) پرسشنامه تبیینگی ناشی از انتظارهای تحصیلی (AESI) : این پرسشنامه یک مقیاس خود گزارشی است که به وسیله دانش آموزان راهنمایی و دبیرستانی پاسخ داده می شود. انگ^۵ و هوان^۶ (۲۰۰۶) پرسشنامه حاضر را برای اندازه گیری تبیینگی ادراک شده به وسیله دانش آموزان در موقعیت های آموزشی طراحی کردند. در این پرسشنامه منابع تبیینگی شامل انتظارهای آموزگاران / پدر و مادران و انتظارهای فرد از خود است. این پرسشنامه دارای نه پرسش و دو مقیاس است. مقیاس اول مربوط به انتظارهای پدران و مادران و آموزگاران و مقیاس دوم، انتظارها از خود است که به ترتیب به کمک پنج پرسش (نه، هفت، شش، پنج و چهار) و چهار پرسش (هشت، سه، دو و یک) اندازه گیری می شود. هر پرسش بر روی یک طیف پنج درجه ای (یک = هرگز صدق نمی کند تا پنج = تقریباً همیشه صدق می کند) پاسخ داده می شود. در این پرسشنامه نمرات بالاتر نشان دهنده تجربه تبیینگی بیشتر توسط فرد است. ضرایب آلفای کرونباخ (برای بررسی همسانی درونی) در این پژوهش برای عامل های انتظارهای پدران و مادران و آموزگاران، انتظارها از خود و نمره کلی AESI به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۶۹ و ۰/۸۳ به دست آمد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی برای بررسی ساختار عاملی AESI هم سو با یافته های انگ و هوان (۲۰۰۶) دو عامل انتظارهای پدران و مادران / آموزگاران (پنج پرسش) و انتظارهای خود (چهار پرسش) را نشان داد. به بیان دیگر، در

با ویژگی های متفاوت دارای اهمیت است. الگوهای پاسخدهی تابع ویژگی های جمعیت شناختی است. برای نمونه نتایج بررسی گریتارس دورتی^۱، میکس^۲ و دپ^۳ (۲۰۰۴) نشان داد که میزان شیوع این ویژگی در میان سالمندان کمتر است. سوم، ممکن است بین نمونه دانشجویان و دانش آموزان از نظر نمرات به دست آمده در FNES-B تفاوت های معنی داری وجود داشته باشد. برای نمونه، صحبت در جمع برای دانش آموزان در مقایسه با دانشجویان تکلیفی به مراتب دشوارتر است. در پایان، بیشتر پژوهش هایی که با هدف بررسی ساختار عاملی FNES-B انجام شده، به جای ساختار تک عاملی به دست آمده در بررسی لری (۱۹۸۳) از ساختار دو عاملی حمایت کردند. به بیان دیگر، بررسی های یادشده نشان دادند که ساختار دو عاملی در مقایسه با ساختار تک عاملی برازش بهتری با داده ها نشان می دهد (رودbag و همکاران، ۲۰۰۴؛ ویکز و همکاران ۲۰۰۵؛ داک و همکاران، ۲۰۰۶). همان گونه که پیشتر اشاره شد نمونه مورد بررسی در بررسی های پیشین در برگیرنده دانشجویان، غیر دانشجویان و گروه های بالینی بوده اند.

بنابراین، پژوهش حاضر با هدف بررسی ویژگی های روانسنجی FNES-B در یک نمونه از دانش آموزان عادی و همچنین هدف های زیر انجام شده است:

- فراهم کردن داده های هنجاری اولیه برای FNES-B در یک نمونه از دانش آموزان عادی،
- بررسی ساختار عاملی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی،
- مشخص کردن پایایی عامل های به دست آمده و
- تعیین این که آیا نمرات FNES-B در مسیر های از پیش تعیین شده با مقیاس تبیینگی ناشی از انتظارهای تحصیلی رابطه دارد یا خیر؟

روش

این بررسی از نوع توصیفی - همبستگی و جامعه آماری پژوهش حاضر همه دانش آموزان دختر و پسر مناطق شش و ۱۱ آموزش و پرورش شهر تهران در پایه های تحصیلی اول تا سوم دبیرستان در رشته های تحصیلی تجربی و ریاضی در سال تحصیلی ۱۳۸۵-۸۶ بود. آزمودنی های پژوهش را ۳۲۵ دانش آموز (۱۴۳ پسر و ۱۸۲ دختر) که با روش نمونه گیری چند مرحله ای - تصادفی انتخاب شدند، تشکیل دادند. در پژوهش حاضر دانش آموزان در سه مرحله (مرحله اول، واحد های شمال و جنوب؛ مرحله دوم، مدارس دخترانه و

1- Grettarsdottir
2- Meeks
3- Depp
4- Academic Expectations Stress Inventory
5- Ang
6- Huan

جدول ۱- شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف معیار

	نمونه	انحراف معیار	میانگین	تعداد
۶/۹	دانش آموز و غیر بالینی	۳۲۵	۳۳/۴۵	۳۲۵
۷/۳۴	غیر دانش آموز و غیر بالینی*	۳۵۵	۳۲/۳۰	۳۵۵
۸/۲۰	گروه کنترل غیر اضطرابی**	۳۰	۲۹/۲۰	۳۰
۴/۷۸	گروه کنترل غیر اضطرابی***	۳۲	۲۶/۸۱	۳۲
۷/۷۴	دانشجو****	۱۰۳۳	۲۹/۴۳	۱۰۳۳
۱۲/۵۰	اختلال هراس**	۹۹	۳۹/۸۰	۹۹
۹/۲۷	فوییای اجتماعی***	۱۶۵	۴۶/۹۱	۱۶۵
۷/۳۰	فوییای اجتماعی**	۸۲	۵۱/۵۰	۸۲

* دو ک و همکاران (۲۰۰۶)؛ ** کالیتز و همکاران (۲۰۰۵)؛ *** رو دباغ و همکاران (۲۰۰۴)؛ **** همکاران (۲۰۰۵).

مقایسه‌هایی بین الگوی دو عاملی مفروض و الگوی تک عاملی رقیب، انجام خواهد شد. روش حداکثر احتمال برای برآورد الگویه کار برده شد.

اگر مجذور خی از نظر آماری معنی دار نباشد بر برآذش مناسب الگو دلالت می‌کند، اما این شاخص در نمونه‌های بزرگتر از ۱۰۰ معمولاً معنی دار است و از این رو شاخص مناسبی برای برآذش الگو به شمار نمی‌رود. اگر χ^2/df بزرگتر از دو باشد برآذش قابل قبولی را نشان نمی‌دهد. اگر شاخص‌های AGFI، GFI، CFI، RMSEA بزرگ‌تر از ۰/۹۰ و شاخص‌های SRMR و RMSEA کوچک‌تر از ۰/۰۵ باشند نشان‌دهنده برآذش مناسب و مطلوب است.

در شکل ۱ همه بارهای عاملی معنی دار هستند (p<0/۰۵). بارهای عاملی پرسش‌های نمره گذاری شده معکوس (۰/۳۲ تا ۰/۵۱) به طور معنی داری از پرسش‌های نمره گذاری شده مثبت (۰/۵۶ تا ۰/۷۴) پایین تر به دست آمدند. در شکل ۲ بارهای عاملی پرسش‌های نمره گذاری شده مثبت از ۰/۵۶ تا ۰/۷۴ و بارهای عاملی پرسش‌های نمره گذاری شده منفی از ۰/۲۹ تا ۰/۴۸ به دست آمد.

همان‌گونه که در جدول ۲ دیده می‌شود در الگوی دو عاملی، شاخص‌های GFI و AGFI بزرگ‌تر از ۰/۹۵، مقادیر RMSEA و SRMR کوچک‌تر از ۰/۰۵ و χ^2/df نیز مساوی با دو به دست آمد. در الگوی تک عاملی شاخص‌های GFI و RMSEA کوچک‌تر از ۰/۹۵، مقادیر SRMR و AGFI بزرگ‌تر از ۰/۰۵ و نسبت χ^2/df نیز بزرگ‌تر از دو به دست آمد.

1- Goodness of Fit Index

2- Adjusted Goodness of Fit Index

3- Root Mean Square Residual

4- Root Mean Square Error of Approximation

راستای بررسی روایی عاملی پرسش‌نامه یادشده، تحلیل عاملی تأییدی بر روی الگوی دو بعدی انجام شد. از روش حداکثر احتمال برای برآورد الگو، و از شاخص χ^2 ، شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص نیکویی برازش (GFI)، شاخص نیکویی برازش (RMSEA) برای برازش اطباقی (AGFI)، باقیمانده مجذور میانگین (SRMR) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) برای برازش الگوی به کار برده شد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که الگوی دو بعدی AESI برازش قابل قبولی با داده‌ها دارد. نتایج بررسی انگ و هوان (۲۰۰۶) برای بررسی روایی همگرای AESI نشان داد که نمرات AESI به طور معنی‌داری با نمرات FNES-B همبستگی دارد ($r=0/31$).

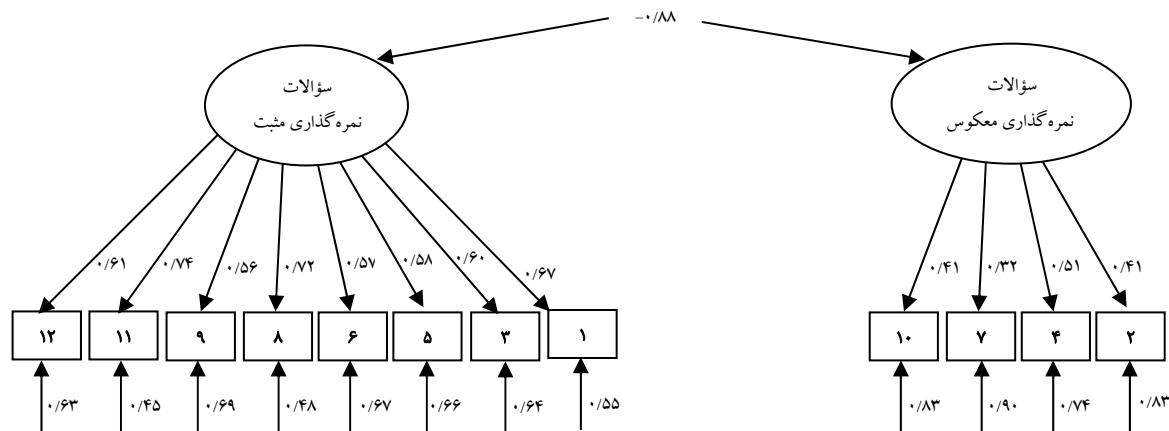
برای اجرای پژوهش پس از انتخاب آزمودنی‌ها پرسش‌نامه‌های ترس از ارزیابی منفی و تبیین‌گی ناشی از انتظارات تحصیلی برای پاسخ‌گویی در اختیار آنان قرار گرفت. در راهنمای این پرسش‌نامه‌ها ضمن ارایه راهنمایی‌های لازم در زمینه چگونگی پاسخ‌دهی، به این نکته اشاره شد که دانش آموزان از نوشتمنام و نام خانوادگی خودداری نمایند. استدلال نویسنده‌گان درباره تأکید بر خودداری دانش آموزان از نوشتمنام و نام خانوادگی خود به این دلیل بود که مبادا در پاسخ‌دهی به پرسش‌های مقیاس ترس از ارزیابی منفی، آگاهی آنها از این مهم خود افزایش نمرات آنها را در مقیاس یادشده، در پی داشته باشد.

تحلیل عاملی تأییدی (CFA) برای بررسی ساختار عاملی FNES-B تحلیل عاملی تأییدی به کار برده شد. در تحلیل عاملی تأییدی، که هدف پژوهشگر تأیید یک ساختار عاملی ویژه می‌باشد، درباره شمار عامل‌ها به طور آشکار فرضیه‌ای بیان می‌شود و برآذش ساختار عاملی موردنظر در فرضیه با ساختار کوواریانس متغیرهای اندازه‌گیری شده آزمون می‌گردد (سرمد، بازارگان و حجازی، ۱۳۸۳).

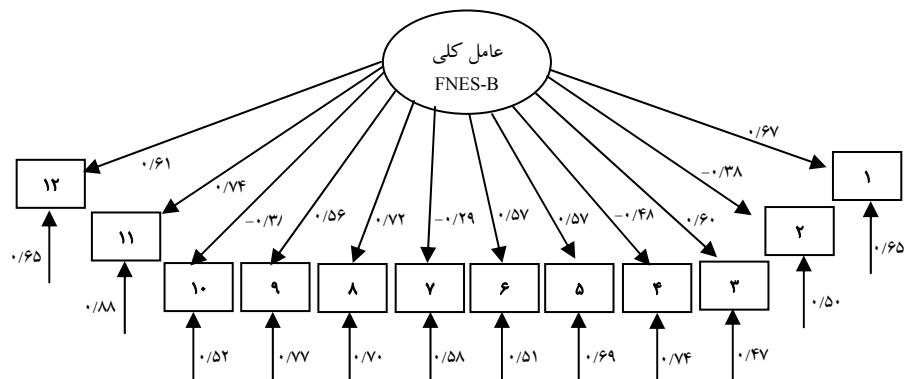
یافته‌ها

جدول ۱ شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف معیار را برای FNES-B در بررسی‌های گوناگون نشان می‌دهد.

در این پژوهش، تحلیل عاملی تأییدی به کمک نرم افزار لیزرل نسخه ۸/۵ بر روی الگوی تک عاملی و الگوی دو عاملی FNES-B انجام شد. الگوی تک عاملی نشان داد که همه ۱۲ پرسش به سوی یک سازه واحد نشانه می‌روند. در ادامه

شکل ۱- ساختار دو عاملی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی

شکل ۲- ساختار تک عاملی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی

یافتن دیگر، دانش آموزانی که ترس از ارزیابی منفی بیشتری نشان می دهند، تئیدگی تحصیلی ناشی از انتظارهای خود و انتظارهای دیگران را به میزان بیشتری تجربه می کنند.

پایایی: ضریب آلفای کرونباخ برای بررسی همسانی درونی برای پرسش های نمره گذاری شده مثبت ۰/۸۷ به دست آمد (جدول ۳). همبستگی های پرسش ها و کل پرسش نامه بین ۰/۵۰ تا ۰/۶۶ به دست آمده و حذف هیچ یک از پرسش ها افزایش پایایی را به دنبال نداشت.

بنابراین، این الگو در مقایسه با الگوی دو عاملی برازش کمتری با داده ها نشان می دهد.

روایی همگرا: در این پژوهش، برای بررسی روایی همگرای FNES-B، همبستگی بین نمره کل دانش آموزان در FNES-B با دو عامل و AESI کلی محاسبه شد. همبستگی مثبت و معنی دار بین نمرات FNES-B با نمرات عامل انتظار پدران و مادران و آموزگاران، عامل انتظارها از خود و نمره کل AESI به ترتیب ۰/۳۵، ۰/۴۲ و ۰/۴۳ نشان می دهد که FNES-B از روایی همگرا برخوردار است ($p < 0/001$). به

جدول ۲- خلاصه شاخص های برازش الگوهای تحلیل عاملی تأییدی

الگوهای تک عاملی	الگوهای دو عاملی
RMSEA ۰/۰۵۶	SRMR ۰/۰۵۷
AGFI ۰/۰۳۲	GFI ۰/۰۲۱
χ^2/df ۲/۰۲	df ۵۴
χ^2 ۱۰۸/۷۷	
	χ^2 ۱۰۷

جدول ۵-آماره‌های عاملی مربوط به ۱۲ پرسش FNES-B
($\alpha=0.84$)

آلفا پس از حذف پرسش	آلفا پس از حذف چندگانه	مجدول ۲	همبستگی پرسش - کل	پرسش
۰/۸۲	۰/۴۰	۰/۵۸	۱	
۰/۸۴	۰/۱۸	۰/۱۶	۲	
۰/۸۲	۰/۳۴	۰/۵۵	۳	
۰/۸۵	۰/۲۵	۰/۴۴	۴	
۰/۸۲	۰/۳۱	۰/۵۲	۵	
۰/۸۲	۰/۳۴	۰/۵۱	۶	
۰/۸۴	۰/۱۰	۰/۲۸	۷	
۰/۸۱	۰/۴۶	۰/۶۴	۸	
۰/۸۲	۰/۳۳	۰/۵۳	۹	
۰/۸۴	۰/۱۸	۰/۳۷	۱۰	
۰/۸۱	۰/۴۷	۰/۶۵	۱۱	
۰/۸۲	۰/۳۴	۰/۵۶	۱۲	

فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی 0.84 به دست آمد (جدول ۵). همبستگی‌های پرسش - کل بین 0.28 تا 0.65 به دست آمده و حذف پرسش‌های دو، چهار، هفت و 10 افزایش پایایی را به دنبال داشت.

جدول ۶ نشان می‌دهد که پرسش‌های تشکیل دهنده عامل نمره گذاری شده معکوس با تمام پرسش‌های تشکیل دهنده عامل نمره گذاری شده مثبت، رابطه منفی دارند. به بیان دیگر، به نظر می‌رسد افرادی که عامل اول را تأیید کرده‌اند، گرایشی به تأیید عامل دوم نداشته‌اند و برعکس.

هم‌چنین دانش‌آموzan دختر در مقایسه با دانش‌آموzan پسر در FNES-B نمرات بالاتری گزارش کردند.

جدول ۳-آماره‌های عاملی مربوط به هشت پرسش
نمره گذاری شده مثبت ($\alpha=0.87$)

آلفا پس از حذف پرسش	آلفا پس از حذف چندگانه	مجدول ۲	همبستگی پرسش - کل	پرسش
۰/۸۱	۰/۴۰	۰/۶۰	۱	
۰/۸۲	۰/۳۳	۰/۵۵	۳	
۰/۸۳	۰/۳۰	۰/۵۴	۵	
۰/۸۳	۰/۳۳	۰/۵۳	۶	
۰/۸۱	۰/۴۵	۰/۶۵	۸	
۰/۸۳	۰/۲۸	۰/۵۰	۹	
۰/۸۱	۰/۴۶	۰/۶۶	۱۱	
۰/۸۲	۰/۳۳	۰/۵۵	۱۲	

جدول ۴-آماره‌های عاملی مربوط به چهار پرسش
نمره گذاری شده معکوس ($\alpha=0.87$)

آلفا پس از حذف پرسش	آلفا پس از حذف چندگانه	مجدول ۲	همبستگی پرسش - کل	پرسش
۰/۳۷	۰/۱۱	۰/۲۹	۲	
۰/۴۲	۰/۰۶	۰/۲۴	۴	
۰/۴۱	۰/۰۷	۰/۲۵	۷	
۰/۳۸	۰/۱۰	۰/۲۹	۱۰	

هم‌چنین، ضریب آلفای کرونباخ برای بررسی همسانی درونی برای پرسش‌های نمره گذاری شده معکوس 0.47 به دست آمد (جدول ۶). همبستگی‌های پرسش - کل بین 0.24 تا 0.29 به دست آمده و حذف هیچ یک از پرسش‌ها به افزایش پایایی نیاجامید.

اگرچه الگوی تک عاملی برآذش ضعیفی نشان داد، ضریب آلفای کرونباخ برای بررسی همسانی درونی برای کل

جدول ۶-ماتریس همبستگی بین پرسش‌ها

پرسش	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۰/۳۵	۰/۵۳	-۰/۲۴	۰/۳۴	۰/۵۳	-۰/۲۰	۰/۳۹	۰/۳۵	-۰/۲۹	۰/۳۷	-۰/۲۲	۱	۱
-۰/۲۳	-۰/۲۶	۰/۴۰	-۰/۱۸	-۰/۲۷	۰/۱۵	-۰/۲۹	-۰/۱۴	۰/۱۴	-۰/۲۶	۱	۲	
۰/۳۵	۰/۴۵	-۰/۳۲	۰/۳۲	۰/۳۷	-۰/۱۳	۰/۴۵	۰/۳۶	-۰/۲۴	۱		۳	
-۰/۳۱	-۰/۳۵	۰/۱۲	-۰/۴۲	-۰/۳۶	۰/۲۱	-۰/۱۸	-۰/۳۲	۱		۴		
۰/۳۶	۰/۴۲	-۰/۲۳	۰/۳۹	۰/۳۸	-۰/۱۴	۰/۳۹	۱			۵		
۰/۲۹	۰/۴۲	-۰/۲۱	۰/۲۴	۰/۴۱	-۰/۰۸	۱				۶		
-۰/۲۳	-۰/۱۷	۰/۱۴	-۰/۲۱	-۰/۲۱	۱					۷		
۰/۴۶	۰/۵۵	-۰/۲۱	۰/۳۹	۱						۸		
۰/۴۱	۰/۳۶	-۰/۲۳	۱							۹		
-۰/۲۳	-۰/۲۶	۱								۱۰		
۰/۴۴	۱									۱۱		

بحث

و همکاران (۲۰۰۵) در راستای بهبود FNES-B با تأکید بر نمره گذاری مثبت تمام پرسش‌ها از پیشنهاد رودباغ و همکاران (۲۰۰۴) مبنی بر حذف پرسش‌های نمره گذاری شده معکوس جدا می‌شود.

دیگر ویژگی‌های روانسنجی FNES-B از جمله همسانی درونی برای عامل نمره گذاری شده مطلوب، برای مقیاس کامل FNES-B خوب و برای عامل نمره گذاری شده منفی قابل قبول بود. همبستگی مثبت و معنی دار بین نمرات FNES-B با نمرات عامل انتظارهای پدران و مادران و آموزگاران، عامل انتظارها از خود و نمره کل AESI نشان می‌دهد که FNES-B از روایی همگرا برخوردار است. به بیان دیگر، این بررسی نشان داد دانش آموزانی که ترس از ارزیابی منفی بیشتری نشان می‌دهند، تینگی تحصیلی بیشتری ناشی از انتظارات خود و انتظارات دیگران را تجربه می‌کنند.

هم چنین نمرات دانش آموزان دختر در FNES-B بالاتر از نمرات دانش آموزان پسر بود. این یافته پژوهش حاضر هم سو با یافته‌های داک و همکاران (۲۰۰۶) و فارمارک^۱ (۲۰۰۲) است که دانش آموزان دختر را در FNES-B بالاتر از دانش آموزان پسر گزارش کردند. به باور رید^۲ (۲۰۰۳) هنجرهای جنسیتی مردانه و زنانه به طور متفاوتی بر فرد گرایی و جمع گرایی تأثیر می‌گذارند. اراده و اختیار - به عنوان ویژگی اساسی مردانگی - به مثابه تمرکز بر خود و با تأکید بر جدایی از دیگران مشخص می‌شود، در حالی که ارتباط - به عنوان ویژگی اساسی زنانگی - به مثابه تمرکز بر دیگری و تأکید بر ارتباط خود با دیگران تعریف می‌شود. از این رو می‌توان گفت که معمولاً زنان تا اندازه‌ای جمع گرا بوده و مردان بیشتر گرایش به فرد گرایی دارند. ادراک خود مستقل با برچسب‌هایی هم‌چون فردگرایی، خودخواهی، جدایی، خودمختاری، تمرکز بر خود و خودکفایی مشخص می‌گردد (مارکوس^۳ و کیتایاما^۴، ۱۹۹۱).

گفتنی است که برخی از محدودیت‌های پژوهش حاضر تعیین‌پذیری یافته‌های آن را با محدودیت روبرو می‌کند. برای نمونه یافته‌های این بررسی، به دلیل بهره‌گیری از ابزارهای خودگزارشی و گرایش آزمودنی‌ها به کاربرد شیوه‌های مبنی بر کسب تأیید اجتماعی و بهره‌برداری از دیگر شاخص‌های بالینی، هم‌چنین در دسترس نبودن برخی از اطلاعات جمعیت‌شناسختی

همان‌گونه که پیشتر اشاره شد در پژوهش حاضر ویژگی‌های روانسنجی فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی در یک نمونه از دانش آموزان عادی بررسی شد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نیز نشان داد، در حالی که الگوی تک عاملی FNES-B برآش قابل قبولی با داده‌ها دارد، الگوی دو عاملی FNES-B (پرسش‌های نمره گذاری مثبت و معکوس) برآش بهتری با داده‌ها به دست داد. داده‌ها هم‌چنین شواهدی از پایایی نمرات FNES-B به دست دادند. به بیان دیگر، همسانی درونی برای عامل نمره گذاری شده مثبت و برای مقیاس کامل FNES-B خوب و برای عامل نمره گذاری شده منفی قابل قبول بود. نمرات FNES-B به طور معنی داری با نمرات پرسش نامه تینگی ناشی از انتظارات تحصیلی همبستگی نشان داد.

هم چنان که پیش‌بینی می‌شد میانگین نمرات آزمودنی‌های پژوهش حاضر از میانگین نمرات بیماران با اختلال هراس و فویای اجتماعی در بررسی‌های کولیتز و همکاران (۲۰۰۵) و ویکز و همکاران (۲۰۰۵) پایین‌تر است. این در حالی است که میانگین نمرات به دست آمده برای آزمودنی‌های پژوهش حاضر با دیگر نمونه‌های غیربالینی از قبیل داک و همکاران (۲۰۰۶)، رودباغ و همکاران (۲۰۰۴) و کولیتز و همکاران (۲۰۰۵) قابل مقایسه است. یافته‌های پژوهش حاضر یک مرجع هنجری اولیه با اهمیت برای جمعیت‌های دانش آموزی غیربالینی فراهم کرد.

هم سو با یافته‌های پژوهش‌های رودباغ (۲۰۰۴) و داک و همکاران (۲۰۰۶) یافته‌های تحلیل عاملی تأییدی پژوهش حاضر از ساختار دو عاملی FNES-B مشتمل بر هشت پرسش نمره گذاری شده مثبت و چهار پرسش نمره گذاری شده معکوس حمایت نمودند. با حذف پرسش‌های دو، چهار، هفت و ۱۰ همسانی درونی افزایش چشم‌گیری یافت. این موضوع نشان می‌دهد که آزمودنی‌ها این پرسش‌ها را به طور متفاوتی تفسیر می‌کنند. در حمایت از یافته‌های بررسی‌های داک و همکاران (۲۰۰۶)، رودباغ (۲۰۰۴) و ویکز (۲۰۰۵)، عامل مربوط به پرسش‌های نمره گذاری معکوس نتیجه تفسیر نادرست آزمودنی‌ها درباره پرسش‌هایی است که از ویژگی منفی مضاعف برخوردارند. مشارکت کنندگان در پاسخ به آن دسته از پرسش‌هایی که به طور مستقیم نمره گذاری شده بودند، ابهام کمتری نشان دادند. با توجه به این که بهره‌گیری صرف از پرسش‌های مثبت پایایی را افزایش می‌دهد، پیشنهاد کولیتز

- Collins, K. A., Westra, H. A., Dozois, D. J., & Stewart, S. H. (2005). The validity of the brief version of the Fear of Negative Evaluation Scale. *Journal of Anxiety Disorders*, 19, 345-359.
- Corcoran, K., & Fischer, J. (2000). *Measures for clinical practice: A sourcebook*. New York: The Free Press.
- Cox, B. J., Swinson, R. P., & Direnfeld, D. M. (1998). A comparison of social phobia outcome measures in cognitive-behavioral group therapy. *Behavior Modification*, 22, 285-297.
- Davidson, J. R., Hughes, D. L., & George, L. K. (1993). The epidemiology of social phobia: Findings from the Duke Epidemiological Catchment Area Study. *Psychological Medicine*, 23, 709-718.
- Duke, D., Krishnan, M., Faith, M., & Storch, E. A. (2006). The psychometric properties of the brief Fear of Negative Evaluation Scale. *Journal of Anxiety Disorders*, 20, 807-817.
- Durm, M. W., & Glaze, P. E. (2001). Construct validity for self-acceptance and fear of negative evaluation. *Psychological Reports*, 89, 386.
- Eaton, L., & Louw, J. (2000). Culture and self in South Africa: Individualism-collectivism predictions. *The Journal of Social Psychology*, 140, 210-217.
- Flores, M. F., & Diaz, R. D. (1995). Development and validation of a Multidimensional Assertiveness Scale for Students. *Revista Mexicana de Psicología*, 12, 133-144.
- Friend, R. M., & Gilbert, J. (1973). Threat and fear of negative evaluation as determinants of locus of social comparison. *Journal of Personality*, 41, 328-340.
- Furmark, T. (2002). Social phobia: Overview of community surveys. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 105, 84-93.
- Gretarsdottir, J. W. B., Meeks, S., & Depp, C. A. (2004). Social anxiety in older adults: Phenomenology, prevalence, and measurement. *Behavior Research and Therapy*, 42, 459-475.
- Hansen, D. J., Nangle, D. W., & Meyer, K. A. (1998). Enhancing the effectiveness of social skills interventions with adolescents. *Education and Treatment of Children*, 21, 489-513.
- Inglés, C. J., Hidalgo, M. D., & Méndez, F. X. (2005). Interpersonal difficulties in adolescence: A new self-

مانند وضعیت اقتصادی- اجتماعی برای نمونه حاضر را می‌توان از این محدودیت‌ها به شمار آورد.

در پایان با در نظر گرفتن اهدافی که فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی دنبال می‌کند، می‌توان گفت این پرسشنامه به صورت فردی یا گروهی در موارد زیر قابل اجراست:

- ۱- این ابزار می‌تواند به عنوان ابزار غربالگری و تشخیصی برای شناسایی موقعیت‌هایی که در آن نوجوانان نیازمند بهره‌گیری از مداخلات آموزشی و بالینی هستند، به کار گرفته شود. در تجربه بالینی، FNES-B ممکن است با ابزارهای دیگر مانند اضطراب اجتماعی و مهارت‌های اجتماعی تلفیق شود، ۲- این ابزار برای اندازه‌گیری شایستگی اجتماعی آن دسته از نوجوانانی که در دوره‌های آموزش مهارت‌های اجتماعی شرکت می‌کنند، قابل استفاده است، ۳- این ابزار می‌تواند در آن دسته از پژوهه‌های پژوهشی که برای بررسی رابطه بین FNES-B و دیگر سازه‌های روانشناختی انجام می‌گیرد، به کار برده شود و ۴- با توجه به این که دوره نوجوانی خود مولد تجربه تغییراتی در روابط بین فردی است، می‌توان امیدوار بود عملکرد تحصیلی ضعیف و بروز رفتارهای ناموجه در موقعیت‌های گوناگون از جمله موقعیت‌های تحصیلی، به کمک میزان تجربه دشواری‌های بین فردی قابل تبیین باشد.

در مجموع، این پرسشنامه می‌تواند در گستره‌ای از موقعیت‌های بالینی، آموزشی و پژوهشی مانند مدارس دولتی / خصوصی، مراکز مشاوره، مراکز روانپزشکی، مؤسسات خدمات اجتماعی و اصلاحی و درمان سوءصرف مواد و الکل برای نوجوانان، به کار گرفته شود. افزون بر این در زمینه اهمیت و ضرورت توجه به FNES-B می‌توان گفت که یکی از شاخص‌های مطرح در ارزیابی مفاهیم و سازه‌ها، کاربرد پذیری آنها می‌باشد.

منابع

- سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه (۱۳۸۳). *روش‌های تحقیق در علوم رفتاری*. تهران: انتشارات آگاه.
- Ang, R. P., & Huan, V. S. (2006). Academic expectations stress inventory: Development, factor analysis, reliability, and validity. *Educational and Psychological Measurement*, 66, 522-539.
- Bracken, B. A. (1993). *Assessment of interpersonal relations. Examiner's manual*. Autin, TX: PRO-ED.

- report measure. *European Journal of Psychological Assessment*, 21, 11-22.
- La Greca, A. M., & Lopez, N. (1998). Social anxiety among adolescents: Linkages with peer relations and friendships. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 26, 83-94.
- Leary, R. M. (1983). A brief version of the Fear of Negative Evaluation Scale. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 9, 371-375.
- Markus, H. R., & Kitayama, S. (1991). Culture and the self: Implications for cognition, emotion, and motivation. *Psychological Review*, 98, 224-253.
- Mayseless, O., Wiseman, H., & Hai, I. (1998). Adolescents' relationships with father, mother, and samegender friend. *Journal of Adolescent Research*, 13, 101-123.
- McNeil, D. W., Ries, B. J., & Turk, C. L. (1995). Behavioral assessment: Self-report, physiology, and over behavior. In: R. G. Heimberg, M. R. Liebowitz, D. A. Hope, & F. R. Schneier (Eds.), *Social phobia: diagnosis, assessment, and treatment* (pp. 202-231). New York: The Guilford Press.
- Rapee, R. M., & Lim, L. (1992). Discrepancy between self- and observer ratings of performance in social phobias. *Journal of Abnormal Psychology*, 101, 728-731.
- Reid, A. (2003). Gender and sources of subjective well-being. *Sex Roles*, 51, 617- 629.
- Rodebaugh, T. L., Woods, C. M., Thissen, D. M., Heimberg, R. G., Chambless, D. L., & Rapee, R. M. (2004). More information from fewer questions: The factor structure and item properties of the original and brief Fear of Negative Evaluation Scale. *Psychological Assessment*, 16, 169-181.
- Schlenker, B. R. (1980). Impression management: The self-concept, social identity, and interpersonal relations. Monterey, CA: Books/Cole.
- Smith, R. E., & Campbell, A. L. (1973). Social anxiety and strain toward symmetry in dyadic attraction. *Journal of Personality and Social Psychology*, 28, 101-107.
- Smith, R. E., & Sarason, I. G. (1975). Social anxiety and the evaluation of negative interpersonal feedback. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 43, 429.
- Stein, M. B., & Gorman, J. M. (2001). Unmasking social anxiety disorder. *Journal of Psychiatry and Neuroscience*, 26, 185-189.
- Turner, S. M., McCanna, M., & Beidel, D. C. (1987). Discriminative validity of the social avoidance and distress and Fear of Negative Evaluation Scales. *Behavior Research and Therapy*, 25, 113-115.
- Van Amerigen, M., Mancini, C., & Farvolden, P. (2002). The impact of anxiety disorders on educational achievement. *Anxiety Disorders*, 17, 561-571.
- Watson, D., & Friend, R. (1969). Measurement of social-evaluative anxiety. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 33, 448-457.
- Weeks, J. W., Heimberg, R. G., Fresco, D. M., Hart, T. A., Turk, C. L., Schneier, F. R., & Liebowitz, M. R. (2005). Empirical validation and psychometric evaluation of the brief Fear of Negative Evaluation Scale in patients with social anxiety disorder. *Psychological Assessment*, 17, 179-190.
- Winton, E. C., Clark, D. M., & Edelmann, R. J. (1995). Social anxiety, fear of negative evaluation, and the detection of negative emotion in others. *Behavior Research and Therapy*, 33, 193-196.
- Wittchen, H. U., & Beloch, E. (1996). The impact of social phobia on quality of life. *International Clinical Psychopharmacology*, 11, 15-23.
- Zaider, T. I., & Heimberg, R. G. (2003). Non-pharmacological treatments for social anxiety disorder. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 108, 72-84.